

ПРОЛЪТНИ ГОСТИ

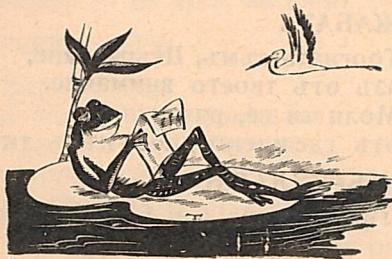
(Весела сценка въ една картина)

Действуващи лица:

ЖАБА КЕКЕРИЦА, прочута оперна пѣвица.

ЕДИНЪ ЩЪРКЕЛЬ и две деца: ТАРАТОРЧО и РАПОНЧО.

Сцената представя зелена морава. Отъ страни шубраци. Въ блатото се излежава на меко легло Жаба Кекерица.

ЩЪРКЕЛЬТЪ

(Приплѣсва съ криле и каца на моравата, близо до блатото).

Трака-тракъ, трака-тракъ,
ето ме — довтасахъ пакъ.
(Оглежда наоколо)

Жабки мили, жабки мили,
де ли сте се вие скрили?
(Подскача около блатото и наднича въ него).

А пъкъ какъ съмъ изгладнѣлъ,
три дни нищо не съмъ яль!
(Спира се).

Нѣщо ми горчи въ устата,
а боли ме и главата.

Ахъ, отъ тозъ аеропланъ,
сякашъ вече съмъ пиянь!
(Разхожда се изъ тревата и търси нѣщо за ядене).

(По пѫтеката въ страни минаватъ две момчета — Таратичо и Рапончо. Ядатъ ябълки. Съглеждатъ щъркела и се развикватъ).

ТАРАТОРЧО

Ей, Рапончо, тука вижъ:
има ли таквозъ въ Мъгишъ?

РАПОНЧО

(Изненаданъ)

Щъркель! И какъвъ е милъ,
като агне презъ априль!

ТАРАТОРЧО

Но измѣршавѣлъ съвсемъ!
Хайде, ний да му дадемъ
ябълки единъ калпакъ,
че да стане здравъ юнакъ.

РАПОНЧО

Щъркелитъ не ядатъ
ябълки, че да растатъ!
Тѣ обичатъ затълъстѣли
жабки и ги гълтатъ цѣли!

ТАРАТОРЧО

Жабки какъ ще му дадемъ,
като нѣмаме съвсемъ.
Вижъ да лапа зеленчукъ,
зеле, краставици, лукъ —
имаме такива тукъ.
Ами жабчета — дори
не ще найдемъ и съ пари.

РАПОНЧО

(Чука го по носа).
Хичъ да се не грижишъ, братъ.
Туй поне е занаять
не за нашитѣ глави,
а за щъркела — нали?
Ха, сега да си вървимъ,
че да го освободимъ.
Жабки, гущери — безброй,
самъ ще си намѣри той.
(Отминаватъ по пѫтеката).

ЩЪРКЕЛЬТЪ

(Връща се отново край блатото).